
Beköszöntő

Egészség-gazdaságtan, egészségpolitika és egészségipar

A Magyar Egészség-gazdaságtani Társaság (META) ismételten megválasztott elnökeként, és egyúttal az IME Szerkesztőbizottságának tagjaként osztom meg gondolataimat a Tisztelt Olvasókkal, abban a reményben, hogy együttes erővel ismét sikerül valami maradandót alkotnunk jelen egészség-gazdaságtani különszámunkkal.

Nagyon sokan bizakodnak vagy bizakodtak az elmúlt esztendőben, hogy a kormányváltással változik az egészségügy helyzete is. Ezt a reményt leginkább az táplálja, hogy a kormányzati politika és kommunikáció középpontjába került az ágazat teljes vertikumát jelentő egészségipar fogalma, mint a nemzetgazdaság egyik potenciális húzóágazata. Lássuk, milyen lehetőségek is körvonalazódnak ezen a területen!

Sajnos, változatlanul fennmaradt a kemény költségvetési nyomás a teljes közfinanszírozott egészségügyi ágazatra. Ebben a helyzetben elengedhetetlen, hogy minden kormányzati döntést előzzön meg hatásvizsgálat, lehetőleg egészség-gazdaságtani modellezés is, és érvényesüljön a költséghatékonyság szempontja. Világosan kell látnunk azonban, hogy tudományos alaposságú egészség-gazdaságtani megközelítésre és eszközrendszerre a finomra hangolt egészségpolitika keretében van szükség. Ennek egyik feltétele, hogy legyen idő kiérlelni a kormányzati intézkedéseket. Másik feltétel, hogy elérhető legyenek a szükséges adatok, információk mind az egészségügyi szolgáltatók, mind az állami intézményrendszer részére. A harmadik feltétel már rajtunk múlik: elfogulatlanul, jó minőséggel elemezzünk, és az eredményeket széles körben publikáljuk!

További ígéretes változás, hogy „az egészségipar mint húzóágazat” fogalma bekerült a médiába, és ez az Új Széchenyi Terv első számú prioritása is, bár most még elsősorban a gyógyturisztikai, gyógytényezőszolgáltatások fejlesztésére fókuszálva. Azt várjuk, és sokan és keményen dolgoznak is érte, hogy az egészségipar más szegmensei is megerősödjenek, így a gyógyszeripari, orvostechológiai innovációs, egészségügyi infokommunikációs programok, továbbá a piaci értékkel bíró egészségügyi szolgáltatások gyógyturisztikába bevonható elemei.

Akad azonban fenyegető környezeti feltétel is. Az ország eladósodottságából eredő folyamatos pénzügyi nyomás továbbra is nagy teret enged a fiskális szemléletű, „pénzügyérek” által vezérelt ad hoc kormányzati beavatkozásoknak. Ebben az elavult megközelítésben az egészségügy még mindig maradványelvű ágazat, kvázi felesleges teher a költségvetés számára, nem pedig pozitív multiplikátor hatásokkal felvértezett húzóágazat. Már is megjelentek hírek ötletszerű, hatásvizsgálattal nem megalapozott ad hoc beavatkozásokról (pl. a mínusz 100 milliárd a gyógyszerkasszából), amelyek a 2006-2008-as évek kemény és többnyire ugyancsak minden alapot nélkülöző kormányzati intézkedéseit idézik vissza. Az említett kormányzati megnyilatkozások – sajnálatos módon – megkérdőjelezik a kormányzat egészségipari jelszavainak és programjainak a szavahihetőségét. Itt kell megemlítenünk azt is, hogy a főként a társadalom elöregedéséből eredően egyre nagyobb kihívást jelentő krónikus betegség-gondozási programok, átfogó terápiás megoldások ismereteink szerint nem állnak a jelenlegi egészségpolitika homlokterében.

A META feladata ebben a helyzetben, hogy civil szervezetként ne váltson irányt, fokozza erőfeszítéseit. Hirdessük bátran és kompromisszumok nélkül, érvekkel jól alátámasztva az életminőség és várható élettartam szempontjainak a fontosságát a költség-minimalizáció, a kiadás-fékkentartás és forráselvonás szimpla fiskális megközelítésével szemben. Vállaljuk továbbra is a módszertani fejlesztés, képzés, továbbképzés, ismeretterjesztés szerepét. Nagyon lényeges a fiatal szakemberek és érdeklődők aktívabb bevonása, még intenzívebb képzéssel. Ennek jegyében szervezzük két naposra az IME szaklappal közösen szervezett 2011. évi konferenciánkat is. Az Európai Unió országainak többsége krónikus betegség-gondozási programokról, infokommunikációs eszközökkel támogatott idősellátásról, valamint az eredményesség alapú gyógyszer-támogatásról és szolgáltatásvásárlásról beszél. Ezek a folyamatba épített költséghatékonysági vizsgálatok egész sorát igénylik mind a gyártóktól, mind a szolgáltatóktól, megfelelő finanszírozói ellenőrzés mellett. Egy ilyen rendszerhez minden szinten jó szak tudású és gyakorlatias szakemberekre van szükség, amelyhez Társaságunk szakmaisága és tagjainak felkészültsége továbbra is szilárd bázist biztosít.

Dózsa Csaba
Magyar Egészség-gazdaságtani Társaság
elnöke